

Vătafi de himere

Agafia

în această lună atât de verde
ți-ai dilatat conturul
prin care îți respir absența
porți cu tine tot ce-i al meu
mi-ai lăsat doar substanța în care ți-ai inscripționat iubirea
aici se află chipul tău adevărat
cu nopți și zile pictate în verde și roșu
când vătafi de himere
cochetam cu apusul gata să se împlinească

în această lună atât de verde
te-ai așezat să asculți cum cresc rădăcinile
ca niște gânduri mustind de iluzii
mâna eternă cioplind în chipul lumii
din aschiile rămase îmi construiesc o retină
cu nebunia de a vedea până în ce punct e limitarea
scheletul lumii cum se înclină dând de știre surparea
tu sapi egal înainte egal înapoi
porți după tine tot ce e al tău și al morții
pe partea cealaltă e răsăritul
sau pivnița
masacrul speranțelor tale